

Benno Broen, "In de wereld van kennis en wijsheid, zijn we eeuwige leerlingen."

In het rijk van kennis en wijsheid, de lessen van opa

In een wereld waar kennis en techniek sneller veranderen dan de seizoenen, ontdekte ik, een jong broekie, de ware essentie van leren. Mijn grootste mentoren? Mijn opa en mijn ouders. Mijn Opa, een ambachtsman van weinig woorden, maar met een wijsheid die dieper ging dan de oudste wortels van een eik. "Benno," zei hij vaak, "alleen door het maken van fouten ga je echt leren." Zijn lessen waren niet altijd direct helder, maar zoals een goede wijn beter wordt met tijd, zo rijpten ook zijn woorden in mijn geest. Als ik met mijn schoolboek aankwam, een artefact uit vervlogen tijden, dan keek hij ernaar met een mengeling van amusement en weemoed. Zonder pardon belandde het boek middels een krachtige worp ergens achter in een hoek van zijn werkplaats, een heilige ruimte waar hout en passie samenkwamen. "Luister jonge," zei hij dan, mij optillend en op de werkbank zettend, alsof ik zo licht was als het zaagsel op zijn vloer, "die boeken zijn geschreven in een tijd die niet meer bestaat. Kijk om je heen, voel het hout, ruik de geur. Hier, in deze werkplaats, daar ligt de ware kennis."

"De woorden van mijn opa en ouders vormden de fundering van mijn leven, een onzichtbare kracht die mij door elk pad leidde".

De steun en opoffering van mijn ouders, een pad geplaveid door pure liefde

Mijn ouders, de stille helden van mijn verhaal, hadden een onuitwisbare invloed op mijn leven. Hun liefde was als een vuurtoren in de storm van mijn jeugd. Hun keuze om mij naar Prive Internaat Azelo te sturen was geen lichte; het was een opoffering, ook financieel. Een toonbeeld van onvoorwaardelijke liefde en geloof in mijn potentieel. Als kind zag ik niet de waarde van hun beslissing. Ik voelde me verdwaald tussen de kakballen en fraters, ver verwijderd van mijn comfortzone, familie en vrienden. Maar in die uitdagingen, in die confrontaties met het onbekende, vond ik mijn kracht. Mijn weekenden thuis, in de warme omhelzing van hout en het ritmische geluid van de machines werden mijn toevluchtsoord. Hier, tussen de vele houtsoorten en niet beveiligde machines, leerde ik de lessen van mijn opa in de praktijk brengen.

"De middelbare schooltijd gaf mij een diploma, maar mijn opa en ouders gaven mij een kompas voor het leven".

Opleiding en vroege carrière, de dans van hout en passie

Gedreven door de wijsheid van mijn opa en de onwankelbare steun van mijn ouders, betrad ik de technische wereld, de MTS. Hier, in de lokalen van de Wilhelmina School, de oude Stork school, ontdekte ik een nieuwe hout wereld: de wereld van model- en

matrijzenmakers. De eerste dagen waren als wandelen in een labrynt; onzeker en nieuwsgierig. Maar al snel vond ik mijn weg.

Deze industrie veranderde echter in een razend tempo. Heerlijk geurend en fraai getekend lindenhout maakte plaats voor stoffig en saai multiplex. De kopfrees en de handdraaibank werden vervangen door CNC gestuurde machines. Ik zag de schoonheid in beide werelden, maar mijn hart verlangde naar iets anders, iets dat trilde met dezelfde passie als die van mijn opa. Zo vond ik mijn weg naar de houten vloeren, een wereld waar elk stuk hout en elke vloer zijn eigen verhaal vertelde.

Ambacht, kennisdeling en tegenslagen, een hart voor hout

In de wereld van houten vloeren vond ik mijn ware roeping. Hier kon ik de echo van mijn opa's lessen voelen, de liefde en toewijding van mijn ouders. Mijn handen werden de vertellers van verhalen die verborgen lagen in elk stuk hout. Maar mijn reis was meer dan alleen ambacht; het was een missie om mijn verkregen kennis te delen.

Het delen van kennis was echter geen eenvoudige opgave. De 'ouwe garde' en de 'snelle meter boys' waren niet altijd ontvankelijk voor nieuwe ideeën. Hun weerstand was als een wand van traditioneel eikenhout, stevig en moeilijk te doorbreken. Toch hield ik vol, gedreven door een innerlijke vlam die door mijn familie was aangewakkerd. Elk gesprek, elke uitwisseling van ideeën, was een kans om te groeien, om te leren.

Deze periode leerde me de waarde van doorzettingsvermogen, een les die ik niet alleen van mijn opa, maar ook van mijn ouders had geleerd.

Nieuwe rol als deskundige, een nieuw hoofdstuk

Het leven, net als hout, kan soms onvoorspelbaar zijn. Door medische rugproblemen moest ik afscheid nemen van mijn geliefde ambacht. Maar zoals een boom nieuwe takken laat groeien, vond ik uiteindelijk een nieuwe roeping. De wereld van deskundigheid opende zijn deuren voor mij, een pad dat ik nooit voor mogelijk had gehouden.

De overstap was niet zonder uitdagingen. Het deskundige vakgebied was een doolhof van complexiteit en soms bittere realiteiten. Maar onder deze oppervlakte vond ik een nieuwe passie. Het was een kans om mijn kennis en ervaring te delen op een manier die ik nooit had verwacht. Het mogen optreden als deskundige voor de rechtbank bracht een nieuwe vorm van voldoening. Elk dossier, elk rapport, was een puzzel die wachtte om opgelost te worden.

Deze rol eerde niet alleen mijn vakmanschap, maar ook de waarden die mijn opa en ouders mij hadden bijgebracht.

Invloed, groei en kennisdeling, de kracht van delen

In mijn rol als deskundige groeide mijn invloed gestaag. Opdrachten stroomden gestaag binnen, variërend van consumenten, retailers, groothandelaren, verzekeraars tot rechtbankzaken. Elke uitdaging was een kans om mijn passie voor het vak te delen en anderen te inspireren.

Mijn bijdragen strekten zich uit van het schrijven van blog artikelen, columns tot het geven van trainingen en seminars. Mijn stem bereikte een breder publiek, mijn woorden echoën de lessen van mijn opa en de onvoorwaardelijke steun van mijn ouders.

Deze periode bevestigde de kracht van kennisdeling. Het was niet alleen een manier om te onderwijzen, maar ook om te verbinden, om gemeenschappen te bouwen rondom een gedeelde passie.

Toekomstvisie, reflectie en afsluiting, voorbij de horizon

Terwijl ik vooruitkijk, zie ik een toekomst vol mogelijkheden. Mijn reis, gevoed door de wijsheid van mijn opa en de onuitputtelijke steun van mijn ouders, heeft me naar plaatsen geleid die ik nooit had kunnen dromen. Ik zwem in een vijver van kennis, omringd door de schoonheid van vakmanschap en de warmte van gedeelde ervaringen.

Mijn verhaal is meer dan een reeks gebeurtenissen; het is een ode aan degenen die mij hebben gevormd. Mijn opa, wiens lessen een eeuwige bron van inspiratie zijn, en mijn ouders, wiens liefde en opofferingen de fundering van mijn leven zijn. Hun invloed is als een tijdloos kunstwerk, dat generaties overstijgt.

In mijn werk, of het nu gaat om het analyseren van complexe zaken voor de rechtbank of het delen van kennis via blogs en seminars, eer ik hun nalatenschap. Hun waarden, respect, integriteit, en passie, zijn de pijlers van mijn bestaan.

Ik nodig u uit om deel te nemen aan deze reis. Om de passie voor vakmanschap te omarmen, om kennis te delen en te ontvangen. Laten we samen de kunst van het echte vakmanschap vieren, in al zijn facetten.

Want zoals mijn opa zou zeggen: "In de wereld van kennis en wijsheid, zijn we eeuwige leerlingen."

Mijn verhaal is niet alleen een beknopte reflectie van mijn verleden, maar ook een kaart voor de toekomst. Een toekomst waarin ik hoop nog vele jaren te zwemmen in deze rijke vijver van ervaringen en ontdekkingen.

Benno Broen - beëdigd en onafhankelijk deskundige in vloeren
www.floorinspector.nl